No. 2145 Zaterdag 14 Februari 1925. 42ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

INKOMSTENBELASTING IN AMERIKA.

Kortgeleden publiceerden wij eenige respectabele cijfers, door sommige personen, o. a. door Rockefeller in Amerika aan inkomstenbelasting betaald.

Nog daargelaten het merkwaardige der cijfers, is de *publicatie* ervan op zichzelf reeds iets ongewoons te noemen.

In onze kolonie is dit gebruik onbekend en voor velen zal er wel iets onbehaaglijks in moeten liggen, zijn „waarde" tot op een halve cent nauwkeurig zwart op wit te zien gepubliceerd. In den regel weten wij hier van de ambtenaren wel, doch van den koophandel nog op geen stukken na, wat ieder verdient, doch een officieele publicatie daarvan, dat is nog iets anders.

In Amerika zelf is deze publicatie ook nog niet zoo oud.

Op het einde van het vorige jaar werd zij n.l. voor het eerst ingevoerd. De tegenwoordige *income tax* zelf dateert uit den tijd der Wilson-administratie en moet elk jaar opnieuw gevoteerd worden als een speciale budget-wet. Onder Wilson werd zij ingevoerd bij wijze van „oorlogsmaatregel."

Aanvankelijk was de publicatie ook aan deze wet vreemd. Eerst het vorige jaar werd zij er door het Norris-amendement aan toegevoegd. Dit amendement bepaalde n. l., dat de boeking der betaalde sommen — dus niet de aanslag — op lijsten vermeld voortaan voor het publiek ter inzage zou moeten liggen.

Deze première begon 23 October en — daarvoor was het natuurlijk Amerika — om daaraan den passenden luister bij te zetten, werd er op dien zelfden datum een winkelweek geopend! De grootste met de meestgewilde étalages, die men ooit in Amerika kende.

De lijsten trokken natuurlijk kijkers van allerlei slag. Letterlijk Jan-en-alleman wilde weten wat z'n buurman, z'n concurrent, z'n vijand, z'n schoonvader, z'n suikeroom, of ook „haar echtgenoot", haar „verloofde"....aan inkomstenbelasting betaalde.

„Een Amerikaansch burger is nu zoo vrij en individueel geworden als een goudvisch in een sierkom", zegt Irvin S. Cob, de bekende schrijver en het sarcasme daarin is wel gerechtvaardigd.

Deze publicatie neemt intusschen heel wat bestaande onzekerheid weg. „Hoe kan die vent dat allemaal van z'n salarisje doen?" is een gezegde, dat thans voor goed heeft afgedaan, zoolang de publicatie bestaat tenminste; want men hoeft immers niet meer te gissen.... Men kan het juiste cijfer van iemand's inkomsten, en passant, bij den ontvanger gaan opteekenen, en.... het raadsel is opgelost.

In het hoofdbureau van den ontvanger in New-York, het *Custom House*, waren diegenen, die om inlichtingen kwamen, voor het overgroote gedeelte vrouwen en meisjes. Sommige meisjes, wellicht, in opdracht van hun patroon; van een hoofdredacteur, inlichtingen-bureau, of financieele instelling. Er zijn er echter — dat spreekt vanzelf! — ook, die dat voor „eigen rekening" deden.

Een voortvarende jonge miss antwoordde den ontvanger op diens vraag, waarom ze zekere inlichtingen wilde weten: „Ik wil eens precies weten, of wat mijn verloofde mij belooft, ook wel op een grond van werkelijkheid berust!..."

Een gescheiden vrouw wilde uit die opgaven berekenen, hoeveel uitkeering zij met billijkheid eischen kon.

Maar er waren er, die openlijk er voor uitkwamen, dat de inlichtingen voor zakelijke doeleinden waren; om „klanten te zoeken", of om te zien of iemand, die zijn zaak wil verkoopen, werkelijk ook geld verdiend heeft.

„Hoe dan de bloot-nieuwsgierigen, de oneerlijken geweerd?"

Een ontvanger uit Maryland heeft er dit op gevonden. Informatie wordt slechts schriftelijk verschaft. Met de lijst, waarop de bedragen der betaalde inkomstenbelasting voorkomen, krijgt de aanvrager een andere lijst, waarop de namen van alle informatie zoekenden, met vermelding waarom de informatie gewenscht werd. Maar voor die inlichting gegeven worden, moet de aanvrager zelf ook melden, voor welk doel zijn aanvraag gedaan werd. Die tweede lijst zal dan luiden:

„Mijnheer A. vraagt inlichtingen over door B. betaalde belasting, omdat.... (volgt de reden)", Maar de geldigheid van dezen maatregel wordt reeds openlijk betwist.

Aangezien de inkomstenbelasting in de Vereenigde Staten in den huidigen vorm eigenlijk — gelijk ik reeds zeide — een soort oorlogs-maatregel van Wilson was, ziet men in het draconische van de uitbuiting in zake de publiciteit der betaalde bedragen een goed middel, om de wet zoo onpopulair te maken, dat hare herroeping spoedig een feit worden zou. Want zóó ging het met de inkomstenbelasting tijdens en na den successie-oorlog, toen van 1861—'72 een belasting geheven werd op inkomens boven 4000.— doll., een belasting van 3 tot 10 pCt. Voor de herroeping dier belasting werd toen na het einde van den oorlog, onder meer aangevoerd, dat die inkomstenbelasting „inquisitoriaal voor de bezittende klasse werkte" in een vredestijd.

Het eerste wat intusschen opvalt bij het nasnuffelen der inkomstengegevens is wel, dat zich onder de groote rijkaards niemand de moeite schijnt gegeven te hebben, belangrijke bedragen in de belastingvrije fondsen te beleggen. Amerika bezit n.l. heel wat openbare en Staatsfondsen, welke vrij zijn van inkomstbelasting. Anderen, waarvan vermoed werd, dat ze zeer rijk waren, maar die door niemand schenen aangevallen te worden, bleken ten slotte maar luttel of niets aan de belastingen des rijks bij te dragen.

Zoo'n man, b.v., is JOHN D. ROCKEFELLER SR., wiens 124.266 doll. in een scherp contrast staan met de betaalde belasting van zijn zoon, JOHN ROCKEFELLER, en wel 7.345.169 doll. De inkomstenbelasting van J. PIERPONT MORGAN 98.643 doll., is minder dan die van andere leden zijner firma. En HARRY F. SINCLAIR, de oliemagnaat, met zijn *Teapot Dome*-reputatie, heeft in 1923 slechts.... 213 doll. betaald. Behalve de jonge ROCKEFELLER is er HENRY FORD met een inkomstenbelasting van 2.467.946 en dan diens eenige zoon, EDSEL FORD, die 1.984.254 doll. betaalde. De minister van Financiën, MELLON, een der rijkste mannen der Vereenigde Staten betaalde 1.173.987 doll. GEORGE F. BAKER en zijn zoon GEORGE JR., staan respectievelijk te boek voor 610.371 doll. en 678.664 doll. Een dame, ANNA M. HARKNESS, betaalde 1.422.676 doll. en bleef ongetrouwd!

Inheemsche en het land bezoekende muziekartisten, tooneelspeelsters en filmsterren betalen ook heel wat. De bekende Rus, GEODOR CHALIAPIN, met LUCREZIA BORI, SERGEI RACHMANINOFF en ERNESTINE SCHUMAN-HEINK, hadden elk meer dan 25.000 doll. te dokken; waartegen ze niet protesteerden;.... De directeuren van theaterconcerns, — zooals George Cohan, die 87.656 doll. betaalde, en Al Jolson met 45.070 doll. — zijn ook goed vertegenwoordigd. Douglas Fairbanks voert de filmsterren aan met een inkomstenbelasting van 224.679 doll. Thomas Meighan betaald 51.289 doll en miss Gloria Swanson 38.000 doll Richard Barthelmess 29.995 doll en William S. Hart 22.654 doll.

Onder de schrijvers in Amerika verdienden de dames verreweg het meeste, in 1923. Zoo betaalt mevr. Mary Roberts Rinehart, de schrijfster der mooie en goede, korte, moderne Amerikaansche Novellen 42.612 doll en mevr. Zane Grey 22.212 doll; Edith Wharton 16.875 doll enz.

Een burlesque-artist, welbekend uit de variété's, R, Levi Goldberg, had aan de regeering 20.920 doll te dokken. Maar, zooals wordt opgemerkt, geven deze cijfers slechts een relatief beeld van de werkelijke inkomsten der genoemde partijen, wanneer die nog belastingvrije fondsen hebben.

Er wordt geageerd tegen die „belastingvrijheid". Zakenmenschen zeggen, dat het unfair is tegenover de kapitalen, noodig voor hunne zaken, de nationale industrie. Zoo betaalde de *United Steel Corporation* 15.430.901 doll. en de *Ford Moteor Company* 14.449.673 doll. Zooals iedereen weet is die Company het uitsluitende eigendom van Henry en diens zoon Edsel Ford; de totale inkomstenbelasting der twee Ford's is dus 18.902.981 doll. Of 2.972.080 doll. meer dan de *Steel Corporation*, die 868.583.600 doll aan kapitalen uit staan had in 1923.

Erg ingenomen met die publicatie is men over het algemeen dus niet.

Wie er wel voor een deel mee in hun nopjes zijn, dat zijn natuurlijk de politieke kampvechters, die er munt uit kunnen slaan tegen hunne vijanden. — Natuurlijk alleen dàn met succes, als ze zelf vrij uitgaan

„Wanneer het Congres bijeen komt, moeten we weten", zeide bijv. LA FOLETTE, waarom *„Sinclair-Teapot"* maar 213 doll. dokte!....

ALLERLEI.

In een orkaan.

In de laatste dagen van de week vóór Zondag 19 October was er hier een orkaan gesignaleerd, die echter niet naar Curaçao overkwam. In dezelfde week hadden wij *hier*, als gevolg van een anderen orkaan, zwaar onweer, waarbij hier op verscheidene plaatsen de bliksem insloeg. Over een van deze orkanen spreekt het volgende verhaal.

Aan een verhaal in de *„N. R. Ct."* omtrent het stoomschip *„IJsseldijk"*, dat in storm en noodweer zich in de golf van Mexico bevond, ontleenen wij het volgende:

Den 16 October j.l. vertrok het stoomschip *IJsseldijk* van de *Holland-Amerika-lijn*, groot 8500 ton (10.000 ton deadweight) met een gemengde lading van New-Orleans, met bestemming Rotterdam.

In de golf van Mexico woei een stijve Oost-Noord-Oost koelte. De barometer bleef vrijwel standvastig en wees 761 millimeter. Daarin kwam geen verandering tot Zondag den 19den d.a.v. Er was een orkaan gesignaleerd, die toen echter reeds voorbij had moeten zijn. De Gezagvoerder, kapitein J. G. Dekker, liet 's middags 12 uur stoppen en om 8 uur 'savonds begon de barometer heel snel te dalen. De wind werd hoe langer hoe sterker, tot orkaankracht, het was dik van regen en het weerlichte. Te 10 uur 15 minuten was het plotseling doodstil; de barometer wees 694.9, en het bleef regenen met een dik verstopte lucht. Tien minuten later viel de wind echter weer uit, en opnieuw kwam het schip in een orkaan uit het W.N.W., waaruit viel af te leiden, dat het centrum over de *IJsseldijk* was gegaan.

De kracht van den wind was zoodanig, dat de ijzeren mutsen van de derrickpalen afwoeien; de wanten van de masten sloegen los, de schoorsteenstaven waren tegen dit geweld niet bestand; twee booten gingen overboord, 14 deuren woeien in of sloegen weg. Het stuurhuis sloeg los en stond schuin, toestellen, telefoon enz. werden beschadigd. De dynamo's waren beschadigd, het licht was uitgegaan. Het schip was gevangen in één bonk water onder en boven, en het was zóó donker, dat van de zee niets te zien, aan boord niets te onderscheiden was. Van zich verstaanbaar maken was geen sprake. De wind gierde niet meer, maar sneed met een voortdurenden, hoogen, angstwekkenden toon door de woestheid der elementen.

Bij de noodzakelijke werkzaamheden aan dek verdween een Rotterdamsche, ongehuwde matroos, die waarschijnlijk over boord is geslagen.

Intusschen was het water in de machinekamer gedrongen tot een hoeveelheid van ongeveer 1000 ton; dit water had zich vermengd met de kolen en het had de vuren gedoofd. De platen in de machinekamer waren weggeslagen en de toestand daar laat zich denken, als men weet dat b.v. de krukpitten als het ware volgemetseld zaken met kolen.

Na twaalven nam de wind geleidelijk af en nadat het weer eenigszins behoorlijk was geworden, werd de waterdichte deur van de machinekamer naar de tunnel, welke deur men gesloten had, een weinig opengedraaid, zoodat het water naar de tonnel kon loopen. De mangaten van de achtertanken waren geopend en men liet die tanken volloopen, totdat de bovenste vuren vrij kwamen. Er werd daarna vuur aangemaakt, zoodat men een pomp kon bedienen om de tanks weer leeg te maken. Machinekamer- en dekpersoneel hebben toen den boel in de machinekamer gerederd, zoo goed als dat mogelijk was.

De *IJsseldijk* dreef onder al deze bedrijven naar de Cubaansche kust. Dinsdag 21 October te 8 uur was het schip nog slechts drie mijl uit den wal en 20 mijl van Havana af. Toen moest de machine draaien. Op eigen kracht stoomde het schip naar Havana, liep zonder loods binnen en kreeg daarna een loods aan boord, die het daar ankerde. Voor reparatie waren 21 dagen noodig. De lading had slechts onbeteekenende schade gekregen.

Allen lof, aldus kapitein Dekker, aan het machinekamer- en dekpersoneel en allen lof aan den Nederlandschen scheepsbouw. Dank zij de sterkte van het schip *(de IJsseldijk* is in 1919 gebouwd door de fabriek *Fijenoord)* hebben we het er door gehaald, maar het had dan toch ook niet veel langer moeten duren.

Vijftig man van de equipage waren gekwetst. De kracht van den orkaan, die over het westen van Cuba was gegaan, had een dorpje plat geslagen en 300 menschen het leven benomen. De Nederlandsche zeelieden droegen te Havanna het hunne bij aan de collecte, die men er voor de slachtoffers hield.

Tegen de ratten.

In Engeland is een boek uitgekomen, dat de vraag behandelt, hoe men het best ratten kan verdelgen.

Mark Hovell: *„Rats and how to destroy them"*. Het *„British Med. J.,* neemt er uit over, dat de bollen van *Scilla maritima*, de zeeajuin, een hyacinthachtige plant, het beste vergift zijn ter verdelging van de ratten. Deze plant kan zeer goed in Engeland en dus vermoedelijk ook elders, gekweekt worden. De bollen moeten gedroogd worden. Iedere landbouwer kan dus zijn eigen vergift maken ter verdelging van deze schadelijke dieren en ze daarmee bijna zonder kosten bestrijden.

De oorlogsduif van Verdun.

De Fransche oorlogsduif „183.14 A. F." die in den oorlog in militairen dienst was bij de heldhaftige legergroep van Verdun, is in het krijgsduivenhok van Montoire gestorven.

Het beestje was 10 jaar oud. Tijdens de schrikkelijke gevechten van Verdun, wanneer de Duitsche stormloop op het hevigst was, in Juni 1916, bevond zich die duif in het fort van Vaux, hetwelk verscheidene malen door de Duitschers afgesneden werd van de overige forten der vesting van Verdun.

Commandant Raynal, verdediger van het fort van Vaux, hechtte aan de pootjes van het diertje een oproep tot versterking en een bericht over de taktiek van den vijand.

De duif werd opgelaten en vloog, ondanks het geweldig geschut en een echt hondenweer, naar het fort van Verdun, waar zij de berichten liet afnemen.

Van uit Verdun werd zij weer met andere berichten belast en vloog terug naar Vaux. Tot driemaal toe verzekerde zij aldus de verbinding tusschen de verschillende forten en bewerkte zij de doeltreffende samenwerking tusschen de verschillende fortengarnizoenen.

Kunstmatig werkhout.

Evenals dit het geval is met de steenkolen. maakt men zich wel eens ongerust, dat de wereld-houtvoorraad te eeniger tijd zal zijn uitgeput. De vraag naar hout neemt gestadig toe, terwijl de bestaande bosschen gaandeweg worden uitgeroeid, zonder dat daarvoor nieuwe aanplant in de plaats komt. Een bekend middel om den levensduur van hout te vergrooten bestaat in het impregneeren met bepaalde chemische preparaten, in het bijzonder creosootolie, tengevolge daarvan het hout 4 à 5 maal zoolang mee kan, waardoor de dag, waarop de totale houtvoorraad zal zijn uitgeput, aanmerkelijk naar de toekomst wordt verschoven.

Een tweede manier om het uitputtingsproces van dezen voorraad te vertangzamen is het kunstmatig vervaardigen van hout. Volgens het Julinummer van Canada Lumberman is Howard F. Weiss van het laboratorium Burgess Battery uit Madison in Wisconsin er in geslaagd werkhout langs synthetischen weg te bereiden. Dit hout, dat volgens zeggen voor bepaalde doeleinden beter geschikt is dan het natuurlijke hout, wordt vervaardigd in platen van 1,20×4,80 M. met een dikte van 3 tot 15 mM. Volgens den uitvinder kan het hout gezaagd, gespijkerd, gepolitoerd worden evengoed als natuurlijk hout, terwijl het hierbij tevens het voordeel paart niet te trekken, geen kwasten te bezitten of dergelijke gebreken te vertoonen.

Het verkregen hout is gesloten, sterk en vast en zoodanig met houtvezels vermengd, dat van een draad of nerf, die in het gewone hout altijd aanwezig is, niets valt te speuren. Dit product leent zich bij uitstek voor de vervaardiging van meubels, gietmodellen, kisten en karbriseeringen, terwijl het een uitste-

Opvoeding en Onderwijs.

Mijn oog valt op een opzienbarend bericht uit Aken, waar met het kenlijk doel om de verwildering der jeugd tegen te gaan, het bij politieverordening aan kinderen beneden de zestien jaar verboden wordt zich 's avonds op straat of naar de bioscoop te begeven.

— Wel komaan, — zoo ving ik aan te mijmeren — dat is dus ook al niet waar! De moderne levensbeschouwing luidde aldoor, dat alles gewonnen was, zoodra de mensch maar kon lezen en schrijven. Kunt ge lezen, dan zijt ge er boven op!!! Kunt ge het niet, dan zijt ge voor de poes!!! VICTOR HUGO heeft in zijn tijd de medalje geslagen, heeft met even klare visie als rake dictie gedecreteerd: *ouvrir une école c'est fermer une prison!*

Helaas, sinds den dag, waarop de dichter het klinkend aphorisme vond, is er zoo menige school geopend en ik vrees niet één gevangenis gesloten geworden. En het gekste van de zaak is, dat niet alleen genieën gevonden werden om aan dit falikant idee den populairen vorm en welluidenden cadans te geven, maar insgelijks heele kudden schaapachtige nabouwers, die er geloof aan hechtten, die er bij zwoeren en er niet van af te brengen waren....

Jaar in jaar uit hebben ze in de hoop geleefd, dat waar *tutti quanti* menschen hun zegsman bijvielen, de cijfers met goed fatsoen niet konden achterblijven. Maar de koelzinnige cijfers bleken niet zoo licht ontvlambaar als de enthousiaste geesten en de criminaliteit vertikte het kort en goed de aangewezen richting in te slaan, en zich naar voorgeschreven model te laten kortwieken.

Vlak omgekeerd, helaas, nam zij evenredig toe met het groeiend aantal ontwikkelden, geletterden, geschoolden, waarvan zelfs velen middelbaar en hooger onderwijs onder de knie hadden. Welk feit een Engelsch philosoof deed meesmuilen: „er bestaat precies evenveel verband tusschen geestesontwikkeling en moraliteit als tusschen moraliteit en mijn gewoonte om 's morgens een bad te nemen."

Een oogenblik van kii-kritisch nadenken volstaat dan ook om aan de weet te komen, dat onderwijs uiteraard maar 'n bitter beetje met deugd en zedelijkheid heeft uit te staan. Met de woorden: Onderwijs, Ontwikkeling, Wetenschap met een hoofdletter te schrijven, denkt men al heel wat gezegd te hebben. Maar in den grond der zaak is onderwijs niets anders dan leeren lezen, schrijven, rekenen, enz. En nu neem ik den *„Dümste der dummen Jungen"* en begin hem in de beginselen der wetenschap in te wijden met hem te leeren spellen. Hij weet nu, dat een scherpe hoek met den punt naar boven en door een horizontalen streep gehalveerd beteekent en genaamd wordt: A. Dat een hoepeltje moet gelezen en uitgesproken worden O. Een half hoepeltje met een stok er aan P. Maar onderwijl vraag ik me af, hoe ter wereld die kennis hem een afschrik van het liegen kan bijzetten. Vervolgens leid ik hem de mysteriën van de spraakkunst binnen, maak hem gemeenzaam met ons ongemeen verleden deelwoord en de nog onmogelijker geslachtslijsten, laat hem verbuigen en vervoegen tot hij een ons weegt en vraag dan....:

„Langs welken weg van geleidelijkheid kan die wetenschap mijn leerling de noodige eerbied voor een andermans goed inscherpen?"

Iemand te beloven: leer lezen en ge zult geen valsche getuigenis geven; leer schrijven en ge zult niet stelen; leer den regel van drieën en ge zult niet doodslaan, staat gelijk met iemand aan te zeggen: leer grondig vermenigvuldigen en zoodra je de tafel van Pythageras van buiten kent, zijt gij een matador in het pianospel.

„Ha zoo, — hoor ik achter me, — U acht dus ontwikkeling uit den booze? wil weer terug naar de donkere middeleeuwen, de menschen dom laten als kuddedieren om ze te gemakkelijker aan het lijntje te houden..."

„Dat juist niet. Richt voor mijn part rond elke kerk vijf scholen op. Stuur ieder onderwijzer een lintje thuis voor *„Moed, beleid en trouw"*, alleen maar, blijf waar, blijft reeël, en schrijf ons onderwijs geen effecten toe, welke het nooit gehad heeft en nimmer hebben kan.

Want zóó en niet anders staan de zaken: onderwijs is een kracht en kennis is macht. Bijgevolg is een ontwikkeld man door dien factor alléén meer waard dan een uitsweter. Maar let op. Iedere kracht in dienst gesteld van den mensch en op de rechte wijze aangewend, brengt het tot goede resultaten, maar zal, verkeerdelijk gehanteerd — funeste gevolgen hebben. Stoomvermogen is een kracht. Wordt er met kunde en zorg mee omgegaan, dan brengt die kracht de schoonste resultaten: onze spoorwegen, de snelheid, veiligheid en goedkoopte van vervoermiddelen, de massaarbeid door machines verricht. Maar ontbreekt de goede leiding, schort daar ook het minste aan, dan verkeert dit goed bereide in kwaad en hebt ge een ketelontploffing of treinbotsing mee te maken.

Het gas is een kracht. Heilzame gevolgen zijn: verlichting, verwarming, beweegkracht en wat al niet; doch zoodra iets mankeert aan de leiding: vergiftiging, ontploffing, brand.

Electriciteit is een kracht. Voordeelen: telegraphie, telefoon, trolley, centrale. Maar hij valsch contact en kortsluiting wordt ge doodgeslagen door den draad of gaat uw hebben en houden in vlammen op.

Ook het onderwijs is een kracht, die ingeslijks effecten voortbrengt. En insgelijks kunnen die effecten — naar gelang de leiding is — heilzaam of schadelijk luiden. Bijgevolg is het niet de wetenschap zèlf, die uitmaakt of het resultaat van de wetenschap iets kwaads zal zijn. Die uitmaakt is de menschelijke wil, welke daar achter zit, die naar rechts of naar links zwenkt, naar een prijselijk of afkeurenswaardig doel, naar gelang zij goed of kwaad gevormd is, ten goede of ten kwade is opgevoed en daarbij naar beide kanten munt weet te slaan uit de ontwikkeling van den menschelijken geest.

In dien zin en derwijze, dat onze ontwikkeling een instrument zal zijn om goed te doen voor hem, die van huis uit tot het goede geneigd, naar een hulpmiddel om kwaad te brouwen voor hem die uiteraard kwaadgezind is. Bij een en dezelfden goeden wil zal een bekwaam man meer goeds teweegbrengen dan een domkop, maar bij eenzelfden kwaden wil zal een domkop minder kwaad stichten dan een geleerde. Zitten feitelijk onze gevangenissen niet vol met veroordeelden, die achter slot zitten, wijl ze teveél gelezen hebben? Slechte lectuur heeft ze van den rechten weg gebracht.

Zijn daar ook niet, die te veel geschreven hebben? Een valsche handteekening is niet het werk van den eersten den beste.

Ook niet, die te veel van de chemie afweten? Een bericht uit dezelfde krant, waarin het opzienbarend geval te Aken, spreekt hier boekdeelen:

„Inbrekers hebben vannacht hun slag geslagen in het kantoor van een Amsterdamsch groothandelaar in diamanten. Door insluiping binnengekomen, hebben zij met behulp van een autogenium-lamp, welke vlam gevoed wordt met een mengsel van acetyleen, acetone, vloeibare celluloid en zuurstof, in den stalen wand der brandkast een gat van 25 centimeter weten te smelten, door deze opening op handige wijze het slot laten werken en de deur geopend...."

Professor Moriarty, de geslepen tegenstander van den gewieksten Sherlock Holmes, is een letterkundige fictie, maar geen onmogelijke herschim van Conan Doyle. Macht van misdaden, moorden en aanslagen gebeuren er, zoo ingenieus bedacht en uitgevoerd, dat ze klaarblijkelijk in het laboratorium moeten zijn op touw gezet.

Resumeerend heeft de mensch — om geen roofdier te worden — een breidel noodig. Dien breidel heeft men altoos gezocht — en gevonden — in zijn godsdienstige opvoeding in het klaar besef, dat er een God is, die rekenschap vraagt en met vergelding komt, kortom in hoop op den hemel en vrees voor de hel. Maar nu wordt de godsdienst achter de bank geschoven, en moet in plaats daarvan de wetenschap den mensch tot gids zijn op de wegen van den plicht en hem de kracht ingieten zich van dien plicht gewetensvol te kwijten. Met welk gevolg? De uitslag is uit den treure bekend.

De haren rijzen te berge bij de *haarsträubende* cijfers der twintigste-eeuwsche criminaliteit. Is dit de schuld der wetenschap, der volksontwikkeling? Wel neen toch! Maar.... wat wilt ge van mij, mokt de wetenschap, — Tot de funeste waartoe gij mij aanwendt, ben ik nu eenmaal niet geroepen, dat is mijn branche niet! Mijn zending is de menschen te dienen en niet ze te leiden, te beheerschen. Mij ontbreekt nu eenmaal de kennis van goed en kwaad, met dit gevolg, dat de gestelde en wettige macht mij evengoed tégen de misdaad kan exploiteeren (neem de Antropometrie, Chemie, Toxicologie) als omgekeerd de misdaad tégen de overheid en de goede orde (neem bommen, helsche machines, sabotage.)

In dien zin zou, indien ze een mond bezat, de wetenschap van zich afspreken. Max.

Wat dwazen!

Het Indisch *Comité voor wetenschappelijk onderzoek* zal bij het langzamerhand slinken der malaise, een onderzoek gaan instellen naar 't al of niet bestaan van den z.g.n. *„orang pendek"* (korte mensch), den menschaap van Sumatra. De *Java-post* teekent er mooi bij aan: „Te hopen, dat men bij 't zoeken, niet in den aap gelogeerd en door al die mooie praatjes niet voor den aap gehouden wordt. Veel succes!"

Van onzen kant ook veel succes aan deze geleerden toegewenscht.

We denken nog terug aan dien „dr." GARNER, enkele jaren geleden, overleden, die langen tijd de sterke en voortdurende of althans telkens weer hernieuwde belangstelling van de groote vrijzinnige pers gehad heeft. Hij was de ontdekker van de apentaal, zoo hebben we meermalen mogen vernemen. Maandenlang had hij in een ijzeren kooi — ter bescherming tegen min-vriendelijke neefjes — in oerwouden geleefd en zich de grammatica, benevens de syntaxis van de apentaal eigen gemaakt. Men zegt zelfs dat hij daarvan een leerboek heeft uitgegeven.

MGR. LE ROY, Bisschop van Alindo, heeft echter in *„l'Arme et l'Instinct"* verteld, hoe het werkelijk met die studie der apentaal is gegaan.

Dr. Garner had aan de geheele wetenschappelijke, halfwetenschappelijke en quasi-wetenschappelijke wereld bekend gemaakt, dat hij met een groote ijzeren kooi de bosschen introk, om de apentaal te bestudeeren. In derdaad, op zekeren dag verscheen hij te Gabon, voorzien van de reeds genoemde kooi en begaf zich daarmede naar Fernan-Vas, waar deze in een buurt van een katholieken missiepost werd geplaatst. Een der missionarissen, Pater Buleon, hielp hem bij het opstellen der kooi, nieuwsgierig naar den uitslag.

Deze was zeer eenvoudig. Garner bracht.... één nacht in zijn kooi door en kwam 's morgens in de Missie, vertellend, dat de muskieten hem hadden uitgezogen, en dat de apen volmaakt onverschillig waren geweest voor zijn pogingen tot toenadering. Hij vroeg de gastvrijheid der Missie om zijn studiën onder veilig dak te mogen voortzetten. Die werd hem gaarne verleend. Hij bleef drie maanden en betaalde ten slotte zijn pension met een chèque op een bank, die later bleek niet te bestaan. Toen ging hij naar Europa terug en sprak apentaal.

Nu is hij dood, maar steeds zullen er opvolgers zijn, die weer beproeven te bewijzen met woord en daad, dat ze verwanten van de apen zijn.

Gelukkig zij, die kinderen Gods zijn, want al noemt de wereld ons „dwazen", — de H. Schrift, Gods onfeilbaar woord, verklaart hem dwaas, die zulke spotternijen durft te vertellen. „De dwaze heeft in zijn hart gezegd: „er is geen God."

Berichten uit de Kolonie.

Mgr. B. J. Gijlswijk.

De oud-pastoor van de St. Annakerk van Otrabanda, die ruim twee jaar geleden tot de hooge waardigheid werd verheven van Apostolisch Delegaat voor het Missiegebied in geheel Zuid-Afrika, en toen in Rome in de aloude Dominikanenkerk de *Minerva* door KARDENAAL VAN ROSSUM tot aartsbisschop werd geconsacreerd, is opnieuw door Z. H. Paus Pius XI een groote eer waardig gekeurd.

Ter audiëntie van 21 November ll. heeft het den H. Vader behaagd MGR. GIJLSWIJK te benoemen tot Voorzitter van de Algemeene Vergadering, die door de Bisschoppen en Apostolische Prefecten van Nederlandsch Oost-Indië dit jaar te Batavia op Java zal gehouden worden.

Ook in het afgeloopen jaar hield Mgr. Gijlswijk een dergelijke Algemeene Vergadering van de 17 bisschoppen en apost. Prefecten van geheel Zuid-Afrika.

Na Paschen zal Mgr. GIJLSWIJK zich op reis begeven naar Java.

Hooge Onderscheiding.

Bij decreet van 30 November ll. zijn door Z. H. Paus Pius XI, drie verdienstelijke Curaçaosche katholieken benoemd tot ridders van den H. Gregorius den Groote. Het zijn de Heeren H. J. TH. BOOMGAART, B. E. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT en ROBERTO S. DE LANNOY. Zondagmorgen waren deze Heeren door den Apost. Vicaris Mgr. Vuylsteke ten zijnent ontboden om hen dit heugelijke nieuws mede te deelen.

Onze hartelijke gelukwenschen.

Gedecoreerd.

De Hoog Eerw. Pater L. Theissling, die meermalen Curaçao bezocht, sedert 1914 Generaal-Overste der Dominicaner Orde te Rome, is door de Regeering benoemd tot ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw.

Nieuwe Consul.

Tot Britisch Consul alhier is benoemd de Heer T. D. WESTCOTT, die den 9 Februari het Consulaat heeft overgenomen.

Goede reis.

Met het SS. *Nickerie* vertrekt vandaag naar Suriname de Eerw. Frater THEOBALDUS, die hier gedurende 18 jaar in het St. Thomas College werkzaam geweest is. Tevoren werkte dezelfde Frater ook gedurende 4 jaar in Suriname, waarheen hij nu weer door zijn Overste wordt gezonden.

Zuster Marca. ✠

Een hoogst verdienstelijke zuster is plotseling uit het leven weggerukt. Zuster MARCA sedert een jaar verpleegster in de Melaatschen-inrichting op *Zaquito*, kreeg Vrijdag in den vroegen morgen om half 5, terwijl zij eenige voorbereidende werkzaamheden in de keuken verrichtte, plotseling een beroerte. Zoo vonden haar de andere zusters een half uur later geheel buiten kennis op den grond liggen. Zoodra mogelijk werd zij naar het St. Elisabeth's Gasthuis vervoerd, nadat haar eerst het H. Sacrament der stervenden was toegediend. Zonder weder bij kennis te zijn gekomen is zij Zaterdag avond kort vóór 12 uur overleden.

Een zware moeilijke taak was in al de jaren van haar verblijf in de Curaçaosche Missie haar opgedragen en die taak heeft zij op voorbeeldige, ja heldhaftige wijze vervuld. In het Krankzinnigen Gesticht *Monte Cristo* was zij belast met het toezicht in de vrouwen afdeeling. En steeds blijmoedig en met een onbegrijpelijke kalmte heeft zij dat zware werk verricht. Nooit, zelfs in gesprek met anderen, waren haar oogen afgewend van haar verpleegden. Met den blik harer oogen volgde zij steeds al hun bewegingen, hield zij de woeligsten zelfs in bedwang, met een enkel zacht woord hen weer tot kalmte en rust brengend. En dat werk heeft zij 30 jaren lang zonder onderbreking volgehouden.

Honderden, ja duizenden worden er soms in de wereld geprezen, beloond en met loftuitingen overladen, die ternauwernood iets meer dan enkel aan hun gewonen plicht voldaan hebben. Deze goede zuster heeft haar werk gedaan, zonder opspraak, heel gewoon, met de grootste bescheidenheid, verborgen en ongezien voor het oog der wereld.

Aan de ongelukkigsten der menschen, die verbannen waren uit de samenleving, had zij haar edelmoedig liefderijk leven gewijd. Doch na 30 jaren van verplegingswerk onder de krankzinnigen werd haar een gemakkelijker werkkring aangewezen en verzorgde zij in het kinderhuis van het St. Elisabeth's Gasthuis de arme zieke kleinen met evenveel geduld en toewijding, met even groote en hartelijke liefde als zij vroeger de krankzinnigen had verpleegd. Het vorig jaar zond haar Overste haar naar het Melaatschenhuis en ook hier verrichtte zij haar werk van liefde en opoffering weder om met dezelfde gedienstige toewijding, uit plichtbesef en gehoorzaamheid, altijd niéts anders kennend dan „alles voor allen" te zijn.

Zij, die zooveel menschenwee aanschouwd en gelenigd had, is onbewust zonder lijden en pijn tot een ander en beter en vreugdevol leven in den Hemel overgegaan, waar geen pijnen noch smarten meer geleden worden, om daar haar honderdvoudig loon te ontvangen.

De Eerw. Zuster MARCA (in de wereld Mejuffrouw ANNA MARIA NIJSSEN) werd geboren te Heeze bij Eindhoven 26 Mei 1865, deed haar religieuse professie in de Congregatie der Gasthuiszusters te Breda den 29 Sept. 1891, kwam in de Missie van Curaçao den 11 Juli 1893, en overleed den 7 Februari 1925.

Zondag namiddag hadden de lijkplechtigheden plaats in de Kapel van het Gasthuis, verricht door Mgr. VUYLSTEKE, met assistentie van Pater R. WAHLEN, Directeur van *Montecristo* en *Zaquito* en Pater EUWENS, Rector van het Gasthuis.

Z.Exc. Gouverneur BRANTJES met militairen adjudant, tal van Paters, Fraters en belangstellenden volgden het lijk en brachten de overledene de laatste eer, terwijl zij grafwaarts gedragen werd.

R. I. P.

Kolonel Kremer.

In de laatste weken is de zee bijzonder kalm; van sterken stroom geen sprake meer, zoodat de Heer J. H. G. KREMER, oud-kolonel der Nederlandsche Marine, hier gekomen voor het hydrografisch onderzoek speciaal van het vaarwater en den stroom langs de haven voorloopig weinig of niets kan uitrichten.

De Heer Kremer is ook belast met de opdracht om in Suriname de groote rivieren in kaart te brengen in verband met de bevaarbaarheid door groote zeeschepen.

Om bovengenoemde reden zal nu de Heer Kremer zich eerst van zijn opdracht naar Suriname kwijten en met het SS. *Nickerie* vandaag zijn reis daarheen aanvaarden, om denkelijk in Juli hier terug te keeren.

Tot weerziens.

---

kend middel is voor inlegwerk. Hoe de feitelijke fabricage geschiedt, wordt niet medegedeeld, alleen wordt gezegd, dat het verkregen wordt door agglomeratie van zaagsel.

Uit het land der snelheid.

Naar uit New-York wordt gemeld, hebben twee abonné's van den telefoondienst aldaar een proces aanhangig gemaakt tegen de maatschappij, welke het telefoonbedrijf exploiteert, wegens het te lang moeten wachten op een telefoonverbinding.

De procesvoerders eischen een bedrag van 41.000 dollars schadevergoeding, op grond van het feit, dat toen hun huis in brand was gevlogen, 17 minuten verliepen, eer zij verbinding kregen met de brandweer.

Vruchten in blik.

Dr. van Hamel Roos waarschuwt in het *Mbl. t.d. Verv.* tegen de uit Amerika ingevoerde *sterk zure* vruchten in onvernist blik. Hij bevond o.a. in het sap van in vertinde bussen geconserveerde ananas (volgens opgave zoo juist geïmporteerd) niet minder dan 450 milligram metalliek tin per liter.

Het is denkbaar, dat personen met zeer sterke organen, ongestraft tegelijk met andere spijzen, dergelijke hoeveelheden metaal kunnen verdragen, doch men denke ook aan zwakken, zieken of kinderen, die dit sap als versnapering gebruiken, en zeer beslist zal ieder geneeskundige dezen het gebruik van zulke artikelen ontraden.

De drank-smokkelarij.

De Britsche schoener *Patara* werd met inbegrip van 4 motorbooten, een bemanning van 25 koppen en 7000 kisten champagne en whisky ter waarde van 100.000 pond bij Sandyhook door de Amerikaansche kustwacht ingepikt, na een vervolging over een afstand van 40 mijl, waarbij een dozijn kanonschoten afgevuurd werden. Volgens de Amerikaansche alcoholpolitie heeft de *Patara* in de laatste twee jaren voor ongeveer 1 millioen pond sterling aan alcohol binnengesmokkeld.

Goedkoope Menagerie.

Iemand wil een menagerie opzetten: Hij begint met *beeren* te maken, gaat uit, schiet een *bok* en kijkt de *kat* uit den boom. Komt met een geweldigen *kater* thuis, vindt daar den *hond* in den pot. Bemerkt intusschen dat hij een *slang* aan zijn borst heeft gekoesterd en schrikt zich een *aap*. Meteen komt uit angst voor de *slang* de *aap* uit den mouw en zoo slaat hij twee *vliegen* in één klap. Vangt hij dan nog een ander een *vlieg* af, dan heeft hij drie *vliegen*. Nu valt hij op een *gansje*, knapt een *uil*, maar raakt daarbij een *kater* kwijt. Blijft tenslotte op zijn dooie *eendje* zitten en is dan meteen in den *aap* gelogeerd.

De zeldzame vindingrijkheid van den Fiscus.

Een vrouw, die werkzaam is in het *Provinciaal Ziekenhuis van Noord-Holland* en daar tot taak heeft voor een drie à vierhonderd personen koffie en thee te zetten, ontving een aanslag voor de Rijksinkomstenbelasting, waarop haar salaris f 40 te hoog was aangegeven. Bij navraag bleek deze afwijking van haar aangifte niet op een vergissing te berusten. Immers zij heeft, gelijk den belastingambtenaar bij onderzoek gebleken was, het recht 's morgens en 's middags telkens ook een kop koffie of thee te nemen, zonder daarvoor te betalen. Dit voorrecht stelt de belastingadministratie met een „bron van inkomsten" gelijk. En deze werd heel matig getaxeerd op f 40.

En wij?

Op de vergadering van den Volkenbond lossen de heeren niet alleen internationale, sociale en economische vraagstukken op, neen ze debiteeren ook van tijd tot tijd kwinkslagen, uitvallen en geestigheden. De Franschen doen het in de eerste plaats natuurlijk — die zijn nu eenmaal het volk van den „esprit". Maar daarnaast worden er toch wel eens rake zetten geplaatst door vertegenwoordigers van andere landen. Zoo publiceert „l'Intransigeant" deze difinities, door een Engelschman gegeven:

Eén Engelschman — een stommerd
twee Engelschen — een weddenschap
drie Engelschen — een groote natie.

Eén Duitscher — een pedante vlerk
twee Duitschers — een bierbrouwerij.
drie Duitschers — oorlog.

Eén Amerikaan — een milliardair
twee Amerikanen — twee drinkebroers
drie Amerikanen — drooglegging.

Eén Franschman — een kletskous
twee Franschen — een conferentie.
drie Franschen — een fijn diner, en alles wat daar uit voortkomen kan.

En Hollanders? vraagt het Hbl., zonder antwoord op deze vraag te geven. Dit is evenwel zoo moeilijk niet zegt „Het Centrum."

Eén Nederlander — een partij
twee Nederlanders — een debat
drie Nederlanders — een motie.

Verdronken.

Maandag is een pontjeswrikker bij de *Koningin Emmabrug* van zijn pontje in het water gevallen en terstond in de diepte verdwenen. Ondanks alle pogingen werd zijn lijk niet teruggevonden. Donderdag morgen kwam het lijk vooraan in het Rifwater boven drijven en is toen op de algemeene begraafplaats ter aarde besteld.

C. S. M.

De tankvloot van de C. S. M. is weer met een schip vermeerderd nl. met de *Cassandra*, dat Donderdag hier uit Holland binnenkwam en deze week Woensdag reeds de eerste lading ruwe olie uit Maracaibo hier voor de *Isla* aan bracht.

Een nieuw-Record.

Met een grooten sprong is alweer het record der aangekomen stoomschepen in onze haven verbeterd.

In Januari 1924 was het aantal stoomschepen dat onze haven binnenvoer 118. In December van het vorig jaar bedroeg het 173. Nu in de vorige maand Januari steeg het tot 198 stoomschepen. En deze maand Februari ofschoon nog 3 dagen korter, zal daar wel niet veel onder blijven, want tot nu toe is het reeds elken dag buitengewoon druk geweest met het scheepvaart verkeer.

Inspectiereis.

Ll. Donderdag vertrok van hier per S.S. *Venus*, gecharterd door de *Hornlinie*, Z.Exc. Gouverneur BRANTJES met militairen adjudant ter inspectiereis naar de Bovenwindsche Eilanden.

Van die zeldzame en mooie gelegenheid maakte ook de Hoog Eerw. Pater Vicaris M. LUYCKX gebruik om de reis daarheen mee te maken. Goede reis en behouden terugkomst.

S.S. Stuyvesant.

Met het S.S. *Stuyvesant*, dat hier Donderdagmorgen binnenkwam, arriveerde weer de Heer P. R. KÜP, Directeur van de *Hollandsche Bank voor West-Indië*. Hartelijk welkom.

— Met dezelfde boot maakte ook BARON VAN HEEMSTRA, Gouverneur van Suriname, die 8 maanden met verlof in Holland doorbracht, de reis mede tot aan Trinidad.

Radioverbinding Nederland—Indië.

De radioverbinding Nederland—Nederlandsch-Oost-Indië heeft, voor zoover het aan Nederland toekomende aandeel betreft, over 1924 de kapitale som van f 596.663 opgebracht.

Het is te verwachten, dat de opopbrengst over 1925 nog belangrijk hooger zal zijn.

Gekwetst.

Zondag morgen had een jonge matroos van de motorboot *Chali* van de C. P. M. het ongeluk bij het aan wal springen, dat zijn voet uitgleed, zoodat hij tusschen den wal en de boot in zee viel en met zijn hoofd werd vastgekneld. Hij liep daarbij twee groote wonden aan het achterhoofd en den hals op, die door Dr. WINKEL in het Gasthuis verbonden werden.

De toeristenbooten.

Zaterdag morgen kwam de *Orca* binnen en nam ligplaats aan de werf van de *Curaçao Trading Co.*

Zondagmorgen kwam de *Megantic* voor de haven, doch stoomde door naar de *Caracasbaai*. Hieraan had de loods niet de minste schuld, bovendien was de zee kalm en liep er geen stroom. Doch de kapitein had reeds daags tevoren een draadloos bericht gezonden dat hij *niet* de haven zou binnenvaren, maar naar de Caracasbaai doorstoomen.

Van beide booten bewogen zich den geheelen dag de toeristen door onze straten, toerden met auto's en deden vele inkoopen.

Woensdag kwam hier van Londen op weg naar Nieuw Zeeland het S.S. *Remuera*, een even groote Oceaanstoomer als de toeristenbooten van de vorige week. Zij had ruim 420 passagiers aan boord, waarvan een groot getal dien dag de stad in alle richtingen doorkruiste.

De New-Zealand Shipping Co.

Behalve de *Remuera*, die Woensdag hier binnenkwam, worden van dezelfde Stoomvaartlijn binnenkort hier verwacht:

op 17 Februari het S.S. *Norfolk* komende van Nieuw-Zeeland, dat denzelfden dag naar Londen vertrekt.

op 18 Februari het S.S. *Turakina* komende van Londen op weg naar Nieuw-Zeeland.

Petroleum in Suriname.

De geologen ROMANES en PEIL van het *Syndicaat-Koker*, die van af October in het binnenland van Suriname een onderzoek hebben ingesteld naar petroleum, zijn in de eerste dagen van Januari naar Demerara vertrokken, waar zij gegevens zullen verzamelen omtrent het Corantijngebied. Daarna zullen zij doorreizen naar Engeland om hun rapport uit te brengen.

Einde Januari ging ook de Heer Koker via Trinidad naar Engeland.

Van het rapport zal het afhangen of het onderzoek naar petroleum nu nog verder zal worden voortgezet door middel van boringen.

— Aan denzelfden Heer B. KOKER JZN. werd daarna door het Bestuur van Suriname vergunning verleend tot en met 28 September 1929 een onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van steenkolen op domeinland in geheel Suriname.

S. S. Edith Cavel.

Onlangs berichten wij, dat het stoomschip EDITH CAVEL van de *Société Générale de Transports Maritimes* van Marseille, dat hier 10 December moest aankomen, op de rivier Marowijne, die de grensscheiding vormt tusschen Suriname en Fransch Guyane, op 2 Dec. gestrand was.

Agent alhier was de firma WINKEL & ZONEN.

Nadere berichten uit Suriname melden, dat de *„Edith Cavel"*, een schip van 3000 ton, in twee stukken uit elkaar geslagen is.

Boot en lading vertegenwoordigden een waarde van millioenen francs. De Fransche loods, die aan boord was, gaf de schuld aan den kapitein, terwijl van andere zijde het ongeluk aan den loods geweten wordt. Hij zou zich met den diepgang van het schip wel een Meter vergist hebben en tegen den raad van den kapitein in hebben gemanoeuvreerd. Op de zeekaart, door hem gebruikt, zou niet eens de rots voorkomen, waarop het schip liep.

Intusschen zijn de kapitein en 1ste stuurman gevangen gezet. De eerste, een oude man van 65 jaar, zou zelfs geen woord Fransch verstaan en door een tolk zijn bijgestaan, die zelf niet veel Engelsch machtig is.

De zaak is in handen gesteld der Engelsche Regeering, zoodat dit muisje wel een staartje zou kunnen krijgen.

De bemanning van de *Edith Cavel*, bestaande uit 31 schepelingen, kwam 23 Januari per koloniale boot uit Albina te Paramaribo aan. Zij hoopten met het SS. Prins Frederik Hendrik te kunnen doorreizen, doch konden bij gebrek aan plaatsruimte geen passage bekomen en moesten dus wachten op een andere scheepsgelegenheid.

De lading van de *Edith Cavel* werd voor het grootste gedeelte gelost. Het schip was laag verzekerd.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Jan. 1925 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M^3.			INHOUD IN M^3.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Jan. 1925	97	23.998	21.914	198	1.433.768	825.972
Vorige maanden						
Totaal	97	23.998	21.914	198	1.433.768	825.972

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en de visscherij.

Zeilvaart

gedurende de maand Januari 1925

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	18	Aruba	17
Barbados	1	Bonaire	33
Bonaire	44	Guanta	2
Guanta	1	Guadaloupe	1
La Guayra	2	Jacmel	1
La Vela de Coro	4	La Guayra	1
Maracaibo	7	La Vela de Coro	5
Mayaguez	1	Maracaibo	9
Pampatar	1	Pampatar	1
Pto. Cabello	8	Point a Pitre	1
Rio Hacha	4	Pto Cabello	4
San Juan P. R.	1	Rio Hacha	5
Sto. Domingo	3	San Juan P.R.	1
Van zee -	2	Sto Domingo	3
		St. Eustatius	1
		St. Martin N.G.	2
Total	97	Total	87

Ondernemersraad voor West-Indië.

„Het Algemeen Handelsblad" van 17 December schrijft:

„Naar wij vernemen worden sedert eenigen tijd pogingen in het werk gesteld om te geraken tot de oprichting van een *Ondernemersraad voor West-Indië* in den geest van den *Ondernemersraad voor Nederlandsch-Indië*, die zijn werkzaamheid uitsluitend op onze Oost concentreert. Een fusie dezer beide organisaties schijnt niet in de bedoeling te liggen, maar wel zal er een persoonlijke band tusschen beide worden gelegd, doordien ze een gemeenschappelijken voorzitter zullen hebben. Prof. Treub zou zich reeds in principe bereid hebben verklaard ook de leiding der nieuwe vereeniging op zich te nemen.

De heeren Schoch, directeur der Surinaamsche Bank, en Van Hasselt, directeur van de Kon. West-Indische Mail, zijn nu doende te trachten belangstelling voor dit plan te wekken onder die lichamen, die door hun werkzaamheid in Suriname — tot welk land de Raad zich voorloopig bepalen zal — geacht kunnen worden voor het lidmaatschap in aanmerking te komen. Hun streven verdient ongetwijfeld den steun van allen, die nog iets voelen voor dit door het moederland maar al te lang misdeelde stiefkind, en zeker in de eerste plaats die der regeering.

Zou het, nu men de handen ineen schijnt te willen slaan, eindelijk in het Oosten dagen voor onze West?

En wordt dan ook Curaçao niet vergeten?"

Militaria.

De detacheering van MAJOOR BIERMAN als commant der Troepen in Suriname is verlengd tot November van dit jaar.

— Door het *Nationaal Comité Herdenking Mobilisatie 1914* in Nederland is een herdenkingskruis ingesteld voor allen, die in de periode 1914—November 1918 eenigerlei militairen dienst bij de weermacht te land of ter zee vervulden in Nederland of de Overzeesche Oewesten.

Door H. M. de Koningin is thans toegestaan dit herinneringskruis ook in uniform — zoowel in als buiten dienst — te dragen.

Het zal moeten worden gedragen na het onderscheidingsteeken voor langdurigen dienst, doch vóór de buitenlandsche ridderorden en eereteekens.

Naar verluidt, zal dit kruis in een aantal van 500.000 stuks worden aangemaakt.

De bronzen uitvoering — toevertrouwd aan de Stichtsche fabriek van Zilverwerken Begeer te Utrecht — kost met lint 46 cent, idem in gewoon doosje 52 cent en in luxedoosje 56 cent.

In de koloniën zal dit, naar wij vernemen, nader worden bekend gemaakt.

De Heer en Mevrouw

W. O. Sprockel-Palm

geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon

Efraim Romualdus Franciscus

Vertegenwoordigers: MENSING & Co

Johan J. Smit.

Amstellaan 86 huis.

AMSTERDAM.

ziet graag toezending van gebruikte postzegels tegemoet van kleine verzamelaars om daarvoor andere in ruil te zenden. Opgave wat men verlangt. Ruilt met elk land. Corresp. Nederl. Eng. Fransch en Duitsch. 1—3

BEKENDMAKING

De ondergeteekende brengt hierbij ter kennis van het publiek, dat het **tarief voor electrisch licht op Aruba** *voor het jaar 1925 bij G. B. dd. 7 Februari 1925 No. 114 vastgesteld is op* **f. 2.50** *per licht per maand.*

De Concessiehouder,
A. VAN MEETEREN.

Officieele Berichten.

De tijdelijke deurwaarder-cipier enz op Bonaire, W. J. van Gunst, is uit 's lands dienst ontslagen en de persoon van A. Dammers is tijdelijk benoemd tot deurwaarder-cipier enz. op Bonaire.

Aan den schrijver alhier, Jan H. R. Beaujon Jr. is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den seiner bij den post voor D. T. alhier, F. H. Ruiz, is twee maanden verlof verleend, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

De heer J. Huist, rooimeester op Curaçao, is tijdelijk eervol ontheven uit gemelde functie en de heer L. A. van den Berge is tijdelijk belast met de waarneming van de betrekking van rooimeester op Curaçao.

Aan den heer Mr. B. J. M. H. Ruland, Lid van het Hof van Justitie, is tot herstel van gezondheid, veertien dagen vrijstelling van dienst verleend.

Aan den seiner bij den post voor D. T. alhier, M. Henriquez, is wegens ziekte twee weken vrijstelling van dienst verleend.

De commies A. W. de Haseth, thans belast met de betrekking van districtmeester van het 3e district alhier, is eervol ontheven uit die betrekking, overgeplaatst naar Willemstad en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie en de adjunct-commies H. B. C. Schotborgh is belast met de werkzaamheden van districtmeester van het 3e district.

Aan den onderwijzer eerste klasse alhier, J. H. Sprockel, is wegens acht jaren onafgebroken dienst, acht maanden verlof naar Nederland verleend.

DE HEER EN MEVROUW

S. v. d. Veen O. Oduber Arends

geven kennis van de geboorte van een zoon:

Luis Oscar

Panamá Januari 1925.

Curaçaosche Inrichting voor Electriciteit.

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat, met het oog op de grootere uitgestrektheid van de Willemstad en de klachten die inkomen wegens het niet innen van de verschuldigde abonnementsgelden bij verscheidene aangeslotenen door de daartoe aangewezen personen, bepaald is, dat de betaling van het abonnement voor aansluiting in het vervolg geschieden moet ten kantore van de concessionarisse, de firma **S. E. L. MADURO & SONS**, *en dat de lichten, waarvoor het abonnement niet betaald is, uiterlijk op den laatsten dag van de maand volgende op die waarover het abonnement loopt, zullen worden afgekoppeld van de electrische geleiding, zonder eenige verdere kennisgeving.*

Deze maatregel zal worden toegepast te beginnen met het abonnement over de maand Maart d. j.

Curaçao, 13 Februari 1925.

De Directeur,
1—3 *J. F. EVERTSZ.*

RED „D" LINE OF STEAMSHIPS.

REGULAR SERVICE BETWEEN NEW YORK, PTO RICO, CURAÇAO AND VENEZUELA.

SAILINGS DURING FEBRUARY.

1925		S.S. Maracaib	S.S. Caracas	S.S. Zulia	S.S. Carabobo	S.S. Tachira
Leave	NEW YORK	Jan. 21	Jan. 28	Febr. 4	Febr. 11	Febr. 18
Arrive	SAN JUAN	„ 27	Febr. 2	„ 10	„ 16	„ 24
Leave	„	„ 28	„ 3	„ 11	„ 16	„ 25
Arrive	CURAÇAO	. . . . .	„ 5	. . . . .	. . . . .	. . . . .
Leave	„	. . . . .	„ 5	. . . . .	. . . . .	. . . . .
Arrive	PTO CABELLO	. . . . .	„ 6	. . . . .	. . . . .	. . . . .
Leave	„	. . . . .	„ 6	. . . . .	. . . . .	. . . . .
Arrive	LA GUAIRA	Jan. 30	„ 7	Febr. 13	Febr. 18	Febr. 27
Leave	„	„ 31	„ 10	„ 14	„ 19	„ 28
Arrive	PTO CABELLO	. . . . .	„ 11	. . . . .	„ 20	. . . . .
Leave	„	. . . . .	„ 12	. . . . .	„ 20	. . . . .
Arrive	CURAÇAO	Febr. 1	„ 13	Febr. 15	„ 21	Mrch 1
Leave	„	„ 1	„ 13	„ 15	„ 21	„ 1
Arrive	MARACAIBO	„ 2	. . . . .	„ 16	„ 22	„ 2
Leave	„	„ 5	. . . . .	„ 19	„ 26	„ 5
Arrive	CURAÇAO	„ 6	. . . . .	„ 20	„ 27	„ 6
Leave	„	„ 6	. . . . .	„ 20	„ 27	„ 6
Arrive	PTO CABELLO	. . . . .	. . . . .	. . . . .	„ 28	. . . . .
Leave	„	. . . . .	. . . . .	. . . . .	„ 28	. . . . .
Arrive	LA GUAYRA	Febr. 7	Febr. 14	Febr. 21	Mrch 1	Mrch 7
Leave	„	„ 7	„ 14	„ 21	„ 2	„ 7
Arrive	SAN JUAN	„ 9	„ 16	„ 23	„ 4	„ 9
Leave	„	„ 10	„ 17	„ 24	„ 4	„ 10
Arrive	NEW YORK	„ 16	„ 23	March 2	„ 5	„ 16

S.S. "Merida" connecting with S.S. "Caracas" sails from Curaçao for Maracaibo February 5 and March 12, returning sails from Maracaibo February 11 and March 18.

For further particulars apply to

S. E. L. MADURO & SONS.
Agents.

Koninklijke West-Indische Maildienst.

VAN CURAÇAO

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados en Europa:
- SS. „Orion" 18|19 Februari
- SS. "Stuyvesant", 26 Februari.

NAAR Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:
- SS. "Van Rensselaar", 26 Februari.
- SS. "Crynssen" 12 Maart
- SS. "Oranje Nassau" 26 Maart.

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo en Europa:
- SS. "Nickerie" 15 Februari

NAAR New York:
- SS. Merope 17 Februari
- SS. "Flora" 24 Februari
- SS. "Carna" 8 Maart

NAAR Maracaibo:
- SS. "Brion" 15|16 Februari
- SS. "Flora" 18 Februari

Buitenland

De Missie-tentonstelling te Rome.

Den 20 December op den vooravond der officieele opening der grootsche katholieke missietentoonstelling ten Vaticane, waren de journalisten genoodigd tot een rondgang in de verschillende paviljoens der tentoonstelling, welke een oppervlakte van meer dan 6000 vierkanten meter beslaat.

Zoals men weet hebben de tentoongestelde voorwerpen betrekking op de geschiedenis van den missionaris-arbeid en op de ontwikkeling der missie.

Van alle landen der wereld hebben religieuze orden en missie-congregaties relikwieën en souvenirs van martelaars en beroemde missionarissen naar deze tentoonstelling gezonden.

Men vindt er voorts de meest bevescheiden voorwerpen, betrekking hebbende op het leven der volken in verre landen.

Schitterend blijken uit deze rijke collectie de groote aktie en de beschavende invloed, welke de missies alom door scholen, hospitalen en haar talrijke instituten van allerlei aard uitoefenen.

Ondanks de uitgebreidheid der paviljoenen moest, zooals men weet, ook de galerij van een der musea voor de expositie worden ingeruimd.

De zoo prachtig gelegen tentoonstelling, met haar rijke verscheidenheid, is inderdaad geworden tot een imposante manifestatie van den roemvollen arbeid op godsdienstig, humanitair en sociaal gebied der katholieke missies.

Nog meer petroleum-politiek?

President Coolidge heeft te Washington een raad tot behoud van de petroleum ingesteld.

Men weet, dat er in Amerika zooals met zoovele grondstoffen, erg ruw is omgesprongen; men deed, alsof er geen opkomen aan was. Nu hebben deskundigen uitgemaakt, dat binnen weinige tientallen jaren de olievoorraden in de Ver. Staten vrij wel uitgeput zullen zijn. De Ver. Staten zullen dan op niet-Amerikaansche petroleum zijn aan gewezen en waar het vloeibare goud zulk een groote beteekenis heeft voor de luchtvaart, is het petroleumvraagstuk een ook in politieken zin brandend vraagstuk.

De nu te Washington ingestelde Raad, bestaande uit de ministers van oorlog, marine, binnenlandsche zaken en koophandel, zal de volkomen samenwerking zoeken van de petroleum-industrie.

In zijn brief aan de ministers zegt de president: „de ontwikkeling van de luchtvaart wijst erop, dat onze landsverdediging moet worden aangevuld met, zoo niet overheerscht door de luchtvaart, en het is zelfs waarschijnlijk, dat de opperheerschappij in de lucht zal worden beslist door het verwerven van de beschikbare petroleum en haar bijprodukten."

Zoo wordt dus de petroleum nog meer dan dit tot nu toe het geval was, een artikel met een hoogst scherpe politieke bijsmaak. Daardoor dreigen in menig opzicht nieuwe verwikkelingen in de toekomst.

De waarheid zal verwinnen.

De geestesstrooming der massa hangt eenvoudig af van de voorlichting die haar in een of andere richting drijft. Dit is trouwens verklaring en reden van het goddelijk bevel: gaat en onderwijst alle volken.

Men moet dus tot de massa gaan — met het woord, met het geschrift. Met het woord eerst.

Een leerzaam voorbeeld van wat een moedig en welbeslagen man vermag om de geesten van tegenstanders milder te maken ten opzichte der Katholieken, die zij door de gemeenste propaganda hebben leeren haten, heeft dezer dagen een vergadering te Calais geleverd.

Daar waren 4000 menschen in een debatvergadering bijeen. De kanunnik Degranges, bekend als moedig en bekwaam debater, trad er voor de Katholieken op.

Generaal DE SAINT JUST was de voorzitter.

Drie uur lang was er een onbeschrijfelijke herrie. De generaal had onophoudelijk aanvallen, scheldwoorden van een bende revolutionnairen en communisten te verdragen. Hij gaf geen kamp, bleef beminnelijk en glimlachend pareerde hij de aanvallen.

De kanunnik DEGRANGES bleef vier uur lang op het spreekgestoelte. Tusschen de herrie door plaatste hij zijn waarheden, en zachtaan werd hij de baas in de vergadering. De levenmakers begonnen te zwijgen, en zich te schamen en luisterden ten slotte naar de redenen, die hij ontvouwde om de anti-katholieke plannen van Herriot te verwerpen.

Tegen half een 's nachts was hij zoover, dat een communist verklaarde, het met de spreker eens te zijn, in de hoofdzaak: dat als de frank daalt en het leven duurder wordt de toestand niet verbeteren zal als eenige zusters Clarissen over de grenzen worden gezet. En een tweede spreker, een vrijdenker, voegde er bij, dat als menschen over de grenzen moesten, het niet de Zusterkens der Armen waren, maar de woekeraars en de exploitanten.

En om half twee 's morgens liet de kannunik met algemeene stemmen een motie aannemen, waarin uitgedrukt werd de wenschelijkheid terug te keeren tot een politiek van vrede, gezond verstand en vooruitgang.

Als men de menschen maar met de waarheid bereikt, dan willen ze haar wel. Want de hoofdoorzaak van den afval of afkeer der massa is — onwetendheid en daarop steunende misleiding.